Et skattefunn av denne størrelsen og sammensetningen er på alle måter et svært representativt funn.
Jeg ønsker å komme med noen numismatiske og historiske observasjoner knyttet til dette funnet.

I begynnelsen av 600-tallet var det bysantinske riket utsatt for stadige angrep fra perserne, slaverne og avarene. Senere, omkring år 634–635, ble den arabiske ekspansjonen enda mer truende.
Perserne (det sasanidiske riket) vant flere seire over bysantinerne, som kulminerte med nederlaget ved Antiokia i år 613, og med erobringen av Damaskus samme år og Jerusalem i år 614.

Situasjonen var alvorlig for bysantinerne. I år 615, da sasanidene nådde Kalkedon, erklærte Herakleios I seg som den persiske kongens «lydige sønn» og tillot at det bysantinske riket ble en klientstat under det sasanidiske riket. Da Herakleios I samme år begynte å prege sølvmynten **heksagrammet**, bar reversen en høyst talende inskripsjon:
ðЄЧS AðIЧTA ROmANIS (*Deus adiuta Romanis* = «Må Gud hjelpe romerne»).

(Sidebemerkning: Bysantinerne kalte seg aldri «bysantinere» i løpet av hele rikets historie. De betraktet seg som romere, etterkommerne av Romerriket – på gresk Ῥωμαῖοι eller Romaioi.)

Hoveddelen av myntsystemet på denne tiden besto av kobber. Gull – og senere sølv – ble brukt i større valører beregnet på handel med verdifulle varer og betaling av høye embetsmenn og militære offiserer.
Nedenfor følger et anslag over militære lønninger i denne perioden:

---

2. Grunnleggende militærlønninger (sent 500- til tidlig 600-tall)

De fleste opplysningene stammer fra **Notitia Dignitatum**, **Codex Theodosianus**, og senere **Strategikon** (Maurikios, ca. år 600 e.Kr.).

Rang / Type	Omtr. årlig lønn (solidi)	Merknader
Vanlig soldat (infanteri)	5–8 solidi	etter fradrag for utrustning; nominell lønn trolig 12
Kavalerist (ordinær)	12–20 solidi	avhengig av utrustning og region
Foederatus / alliert ryttersoldat	30–40 solidi	utbetalt som engangsbeløp eller i naturalia + stipendium
Centenarius / *Dekark* / junioroffiser	40–80 solidi	omtrent som en «centurion»
Chiliarch / *Tribunus*	100–200 solidi	mellomoffiser eller regimentssjef
Dux / *Comes rei militaris*	300–600 solidi + fordeler	provinsiell general-guvernør
Magister Militum (regional øverstkommanderende)	1 000–2 000 solidi + landinntekter	
Praetorian Prefect eller patriark (sivil elite)	4 000 + solidi + eiendommer	sjelden kun lønnsbasert
Keiserlige hoffoffiserer (*cubicularii*, *spatharioi*)	12 – 200 solidi	stor variasjon; tilgang til *donativa*

Dermed ville 100 gullmynter (inkludert *solidi*, *semissis* og *tremissis*) ha representert omtrent årslønnen til en offiser av mellomrang.

Myntene i dette skattefunnet dateres fra omkring år 520 til 610. Mengden, metallet og den seneste datering på myntene antyder at dette var formuen til en lokal stormann som samlet alt av verdi han eide (mynter, smykker), pakket det inn i et tøystykke og gravde det ned på grunn av den raskt fremrykkende sasanidiske trusselen. Det nedbrente huset hvor skatten ble funnet, bekrefter bare denne hypotesen.

==========

A hoard of this size and content is by all means a very representative one.
I would like to make some numismatic and historical observations linked to this find.
In the beginning of the 7th century, the Byzantine Empire was under constant attacks of the Persians, Slavs, Avars. Later, around AD 634 - 635, the Arab expansion became even more

menacing.
The Persians (Sasanian Empire) had several victories over the Byzantines, culminating with the defeat of the Byzantines by Antioch in AD 613 and the seizing of Damascus in the same year and of Jerusalem in AD 614.
The situation was dire for the Byzantines. In AD 615, when the Sasanians reached Chalcedon, Heraclius I declared himself "obedient son" to the Persian king and allowed the Byzantine Empire to be a client state to the Sasanian Empire. Also, when in the same year, 615, Heraclius I started to strike silver coins named hexagrams, they had the Revers legend more than suggestive: δЄЧS AδIЧTA ROmANIS (Deus adiuta Romanis = May God help the Romans).

[Side note: The Byzantines never called themselves as such throughout the whole Byzantine history. They regarded themselves as Romans (as their descendants) (in Greek, Ῥωμαῖοι or Romaioi)].
The majority of the coin system at the time was copper. Gold and later silver were big denominations meant for trade of important items or volume and payment for high officials and military officers. Below is an estimation of the military salaries in that period:

2. Baseline Military Salaries (late 6th – early 7th c.)

Most data derive from the **Notitia Dignitatum**, **Codex Theodosianus**, and later **Strategikon** (Maurice, c. 600 CE).

Rank / Type	Approx. Annual Pay (solidi)	Notes
Common soldier (infantry)	5–8 solidi	after deductions for equipment; nominal pay perhaps 12
Cavalryman (regular)	12–20 solidi	depending on armament & region
Foederatus / allied horseman	30–40 solidi	paid in lump or annonae +

Rank / Type	Approx. Annual Pay (solidi)	Notes
		stipendium
Centenarius / Dekarch / junior officer	40–80 solidi	roughly a “centurion” equivalent
Chiliarch / Tribunus	100–200 solidi	mid-officer or regimental commander
Dux / Comes rei militaris	300–600 solidi + perquisites	provincial general-governor
Magister Militum (regional commander-in-chief)	1 000–2 000 solidi + land revenues	
Praetorian Prefect or Patriarch (civil elite)	4 000 + solidi + estates	rarely purely salary-based
Imperial household officers (cubicularii, spatharioi)	12 – 200 solidi	wide variation; access to donativa

Therefore, the 100 gold coins (solidi, semissis and tremissis included) would have represented the salary for a year of mid-range officer.
The coins in this hoard are ranging from approximately AD 520 to 610. The volume, metal and the last date on the coins suggest that it was the wealth of an important local person who grabbed everything of value in his possession (coins, jewellery), wrapped them in cloth and buried them due to the rapidly advancing Sasanian menace. The burned house where the hoard was found can only confirm this hypothesis.